

Недавно је на страницама овог сајта (26.12.2013) објављена вест да се председник државе Томислав Николић састао са делегацијом Друштва за подизање меморијалног центра српским жртвама геноцида у 20. веку. Председник Николић је дао безрезервну подршку како за изградњу Меморијалног центра, тако и за борбу против ревизије историје и догађаја везаних за почетак Првог светског рата. Свака част.

Дан раније је премијер Ивица Дачић убеђивао директора центра "Симон Визентал" Ефраима Зурофа да у Србији нема нацистичких злочинаца. Када је у наставку вести следило како је Зуроф најавио да ће у марту наредне године у Србији почети кампања центра "Симон Визентал" под називом "Последња шанса", од које се очекује да помогне откривање већине преживелих нацистичких злочинаца, мени се следила крв у жилама. Зашто баш у Србији, која је жртва ратних злочина, започињати акцију тражења злочинаца и то баш у години пред обележавање седамдесете годишњице победе над фашизмом у Другом светском рату? Кога то ратног злочинца треба да нађу у Србији, можемо само да нагађамо и да се чудом чудимо откуда сад ова прича?

Фашизам више није "ante portas", него нам је у кући

Пише: Радојка Тмушић Степанов
субота, 28 децембар 2013 23:50

ф(по

ј(о

и(о

Мурса 2009

Фашизам више није "ante portas", него нам је у кући

Пише: Радојка Тмушић Степанов
субота, 28 децембар 2013 23:50

ицеј

ицеј

ицеј

ицеј

Фашизам више није "ante portas", него нам је у кући

Пише: Радојка Тмушић Степанов
субота, 28 децембар 2013 23:50

